

MIERZENIE (9) *sb n*

Pierwsze i drugie e jasne, końcowe pochylone.

sg *N* mierzenie (3); -é (1), -(e) (2). ◇ *G* mierzenia (1). ◇ *D* mierzeniu (2). ◇ *A* mierzenie (1).
◇ *L* mierzeniu (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. mierzyć.

1. *Określanie wielkości czegoś (często w jednostkach miary); mensio Mącz, Cn; mensuratio Mącz; cancellatio, centuriatio, dimensio, limitatio, typus Cn [w tym: czego (4)] (6) : Mensuratio, Mierzenie. Mącz 219d, 219d, 268c; A co się tycze łokciów ná mierzenie wżelákich towárów/ tedy ma bydz po wżyftkiéy Koronie łokieć ieden Koronny SarnStat 279, 475.*

W przen (1) :

Wyrażenie: »rzeszotem wody mierzenie« = niepotrzebny, bezcelowy wysiłek (1): Bo nie tufzę/ áby fię [...] on od ták grubie (profnego/ o rzeczách niedościgłych y od ták próżnego rzeszotem wody mierzenia nie musiał był pohámowác. CzechEp 220.

2. *Ustalanie prawidłowego kształtu geometrycznego (tu: poziomu i kąta prostego); normatio Mącz, Cn [czego] (3) : Normalis. Co ku mierzeniu álbo ftáwieniu węglów należy. Mącz 250b; Napiérwéy o Wadze: álbo o mierzeniu Stáwów. Strum B5v, B6.*

Cf 1. MIERZYĆ

AŽ